1842. **N°. 65.**

DRENTSCHE COURANT.

Dingsdag, den 16 Augustus.

'S GRAVENHAGE, den 12 Augustus.

Volgens de Staatscourant, is door tusschenkomst der Nederl. regering voor Hamburg ingezameld ƒ 111,918.79½, en zijn daarenboven nog vele giften uit onderscheiden steden des lands ten bedrage van ƒ 70,504.97 derwaarts gezonden. Volgens eene officiele opgave is op Java en Madura in 1841 ingevoerd ter waarde van ƒ 29,483 163, zijnde ƒ 9,824,850 minder dan in 1840 en van daar uitgevoerd ter waarde van ƒ 65,793,800, zijnde ƒ 10,349,645, minder dan in 1840. — Gister is een proefrid gedaan op het onlangs afgewerkte deel van den spoorweg, van Haarlem naar Leiden; de geregelde dienst van Amsterdam naar Leiden zal den 17 e.k. aanvangen. — Volgens de Kaapsche couranten tot 6 Mei, zetteden de Engelsche troepen hun togt naar Natal voort; de meerderheid der uitgeweken boeren scheen overtehellen tot vredelievende maatregelen, terwijl eenige meer vurige aanvoerders hunne ambten hadden neergelegd. — De Hooge Raad der Nederlanden vervaardigt ontwerpen van tarieven van het honorarium en van de verschotten der notarissen. — Prof. *Roorda* van Amsterdam is door ZM. benoemd tot hoogleeraar in de Oostersche taal-, land- en volkenkunde aan de kon. akademie te Delft. — Z.M. onze koning zal een deel van Gelderland bezoeken, en 17 ek. te Zutphen komen, van daar naar Borculo gaan en over Ruurlo, Doesborg en Zevenaar naar de residentie terugkeeren. De Belgische consul-generaal in Egypte *Blondel*, die, op een zijner togten in het binnenland van Africa, door de zwarte stammen gevangen genomen en als slaaf weggevoerd was, is vrijgekocht en in Egijpte teruggekomen. Men verwacht van den heer *Blondel* een verhaal zijner ontmoetingen, dat zeer belangrijk zal zijn. — Uit Rome wordt, van 30 Julij berigt, dat de zomer daar in vergelijking met dien van het vorige jaar zeer gematigd is te noemen, zijnde de thermometer tot dien tijd toe zelden boven 25 graden *Reaumer* gestegen; daarentegen heerschten er vele ziekten, vooral koortsen. — De tolbeambte te Nantes ontving dezer dagen van de douanes van het grenskantoor het volgend berigt: Ingekomen 2 vaten brandewijn, 6 vaten suiker, 5 balen koffij, één ingebalsemde markies. De ambtenaar was over het laatste artikel niet weinig verwonderd; hij schreef daarover en vernam, dat de douane in het berigt, als overzeesche waar, het lijk van den bankier *Aguado*, markies van *Marismas*, had opgenomen, dat naar Frankrijk vervoerd was. — De Kamer der Fransche afgevaardigden heeft, zonder discussie, aangenomen een ontwerp van antwoord op de troonrede; het is opgesteld door den hr. *de Lamartine*, in den sierlijken, misschien wel wat opgesmukten stijl van dien dichter; het betuigt de deelneming der Kamer in het leed des Konings en hare bereidwilligheid, om met bedaarden zin in de behoeften des oogenbliks te voorzien. Opmerkelijk zijn de volgende zinsneden: »Beproevingen, hoe zwaar ook, zullen Frankrijk nimmer verstoken vinden van voorzigtigheid, vaderlandsliefde en welberadenheid. De verhevene nationale gevoelens geven eene groote kracht. Frankrijk wil vrij, magtig en *eeuwigdurende* zijn. Bij elk gevaarlijk oogenblik, waarmede het wordt bedreigd, wordt het grooter, en vindt het een nieuw vermogen in zich zelf. Het is verheven, een volk zich godsdienstig te zien buigen voor de hand des Allerhoogste, en hetzelve, na den rouw te hebben gedragen, en het zoo nabij den troon gelegen graf te hebben gesloten, de door den dood afgebrokene taak te zien hervatten, zijn vertrouwen in de toekomst behouden, en zijne instellingen voltooijen." De wetsvoordragt nopens het Regentschap is ingediend door den maarschalk *Soult*; hij drukte daarbij het vertrouwen uit, dat de Koning nog lang in het leven zou gespaard worden.— De Belg. afgevaardigden beraadslagen thans over een wetsontwerp nopens het lager onderwijs: het geeft aan de geestelijkheid grooten invloed en wordt daarom door de liberalen hevig bestreden. maar vermoedelijk vruchteloos. — Den 5 jl. nachts 11 uur brak in de stad Camentz in het koningrijk Saxen brand uit en binnen weinige uren lagen 500 huizen in asch. De hechtste van den aldaar gevonden wordenden granietsteen opgetrokken gebouwen konden de vlammen niet weerstaan; alles is of tot den grond toe verteerd, of ten minste in zulken toestand, dat geen splinter hout is overgebleven. Het overgeblevene der stad is nog niet buiten gevaar: want men is, schrijft men,

te vermoeid, om de uit de rookende puinhoopen opslaande vlammen behoorlijk te kunnen beteugelen, en de gloed, die uit de gebouwen slaat, kan moeijelijk dan na verloop van eenige dagen gebluscht worden. In het geheel zijn door het vuur iets meer dan 100 huizen verschoond gebleven. Eenige menschen zijn er bij omgekomen; onder anderen zag ik (zegt een briefschrijver) eene 80jarige vrouw, die op de straat verbrand was, nadat zij het half verbrande kind van haar huisheer uit het brandende huis had gered. Meer dan 3000 menschen zijn zonder dak. In alle tuinen, in de naburige dorpen, straten en velden bivouakkeert men; overal ontmoet men weenende moeders, troostelooze vaders. Van alle kanten worden levensmiddelen aangevoerd, van Dresden worden tenten verwacht. — De anglicaansche bisschop te Jeruzalem is sedert zijne aankomst aldaar zeer bedrijvig geweest; de bouwwerkzaamheden zijn sterk gevorderd en eenige joden tot het protest. geloof overgegaan. — De oogst zal dit jaar in Engeland waarschijnlijk zeer gunstig zijn; sedert jaren stond het koren niet zoo schoon te velde dan nu, en men berekent, dat half Aug. alles geschuurd zal zijn. Ook uit Ierland luiden de berigten gunstig. De minister *Peel*, in het parlement op nieuw ondervraagd over de ontruiming van Afghanistan, heeft gezegd, uit hoofde van aanhangige onderhandelingen, de geruchten daaromtrent niet te mogen bevestigen noch tegenspreken. — Het berigt van de afzetting van den Turkschen grootvizier *Izzet-Mehemet*, heeft zich niet bevestigd. De Porte schijnt den oorlog tegen Perzie ernstig te willen doorzetten. — Koningin *Victoria* bevindt zich voor de derde maal in gezegenden staat. Het dagblad *The Atlas* kondigt deze omstandigheid in de volgende bewoordingen aan: »De koningin is op het punt om eene nieuwe bemoeijelijking te voegen bij die, welke zich reeds voordoen, om te verhinderen, dat ooit de hertog van Cumberland (koning van Hanover) den Britschen troon bestijge." — Te Brussel is aangekomen uit Guatimala de kolonel *Dupuydt*, overbrengende de acte van afstand van de haven en het district van St. Thomas aan de Belgische colonisatie-compagnie, geratificeerd door de wetgevende kamers van Guatimala. — De te Berlijn onlangs opgerigte maatschappij tegen het kwellen van dieren, begint reeds van zeer goede uitwerking te zijn; het bestuur over dezelve komt maandelijks bijeen, om al datgene te verzorgen, wat het voorgestelde doel bevorderlijk kan zijn. Bij rondgaande brieven is de medewerking van alle geestelijken, schoolopzieners en onderwijzers der jeugd ingeroepen. De maatschappij ziet het getal harer leden dagelijks toenemen. — In de algemeene vergadering der Maatsch. *tot N. van 't A.* zijn uitgeschreven de volgende prijsstoffen: De vervaardiging eener goede uitspraakleer (*orthoëpiek*) van de Nederduitsche taal, ten gebruike der scholen; — eene zedeleer in korte spreuken, op zoodanige wijze ingerigt, dat zij de oplettendheid der lezers treffen en daardoor gemakkelijk onthouden worden; — het leveren van een bundel verhalen voor het volk, die ware of verdichte gebeurtenissen ten onderwerp hebben, geschikt om de zegenrijke vruchtgevolgen der deugd, de onheilen die de ondeugd na zich sleept, den lezer sprekend voor oogen te stellen, en tevens dienende om ongezocht opmerkzaam te maken op de heilzame inrigtingen, die, hier en daar, in ons Vaderland bestaan; — hoe moeten openbare volksspelen worden ingerigt, ten einde zij kunnen strekken tot wering van zedeloosheid, uitspatting en buitensporigheden, en daarentegen de zedelijkheid en den goeden smaak bevorderen?

Men schrijft uit Napels van 25 Julij: De gravin *Mafioli*, eene jonge weduwe van 22 jaar, was sedert den dood van haren echtgenoot het voorwerp der algemeene hulde van alle jonge Napolitanen, zoowel wegens hare bijzondere schoonheid, als haren onmetelijken rijkdom. Een der aanbidders gelukte het indruk op het hart der schoone weduwe te maken; het was de jonge hertog *de Permello*. Weldra vroeg hij de hand der gravin; dezelve werd hem toegestaan, en de schoone weduwe wachtte van dien tijd met ongeduld het einde van den rouwtijd af. Men had dien bereikt, toen op een dag, op een feest, waarbij de jonge verloofden tegenwoordig waren, eene soort van waarzegger verscheen, die aan de dames aanbood haar toekomst te voorspellen. De gravin was de eerste om hare fraaije hand aan het onderzoek van dien man te onderwerpen, maar naauwelijks had hij dezelve onderzocht, of hij scheen onthutst: »Mevrouw", zeide hij met bevende stem, »gij staat aan de poort des geluks; maar gij zult den drempel niet overschrijden, en gij zult wanhopig sterven." De gravin schoot verschrikt, de waarzegger verdween, en de jonge hertog beijverde zich, de teederste zorgen aan zijne verloofde te wijden. Dit alles was bijna vergeten, toen de hertog zich twee maanden later naar Rome begaf. De gravin begaf zich in een klooster, om zijne terugkomst af te wachten, maar dagen, weken, maanden vervlogen en de jonge hertog kwam niet terug. Eindelijk ontving de gravin een brief van hem: »Mevrouw," dus schreef hij haar, »wij hadden ons bedrogen, toen wij ons voor elkander bestemd waanden; morgen huw ik de prinses *Maria Doria*; geloof mij, laat ons onze kinderachtigheid vergeten en vrienden blijven." Na deze woorden gelezen te hebben, viel de gravin buiten kennis neder; toen men haar opnam, was zij dood. Denzelfden avond vertrok de vader der gravin naar Rome en 5 dagen later, werd de hertog, op het oogenblik, dat hij in het rijtuig wilde stijgen, door drie dolksteken getroffen, en stierf zonder een woord te kunnen uiten. De justitie der beide regeringen laat zich aan deze zaak gelegen liggen,

tegenwoordig het grootste opzien baart.

Den 13 Aug. Koningin *Victoria* heeft 12 jl. de zitting van het Parlement gesloten en tot 6 Oct. geprorogeerd. In hare aanspraak brengt zij hulde aan den moed en krijgstucht der in Afghanistan strijdende troepen, en zegt, dat er vooruitzigten op een overvloedigen oogst bestaan, en dat zich teekenen vertoonen van trapsgewijze opbeuring uit die gedruktheid, die vele takken van fabrijksnijverheid heeft getroffen. — In Manchester zijn 10 jl. onder de fabrijkarbeiders ernstige onlusten uitgebroken; volgens de *Times* zijn alle manufactuur-fabrijken op eenige na vernield, en 50 à 60,000 arbeiders zonder broodwinning. Volgens het laatste berigt, waren bij een aanval op eene fabrijk 5 personen gewond en 2 policiedienaren gedood. — De Engelsche regering heeft bevel gegeven, om zoo snel mogelijk te Plymouth 12 oorlogschepen uitterusten. Zij moeten in de Levant gaan kruisen, werwaarts ook Frankrijk van zijn kant meerdere vaartuigen van oorlog zal afvaardigen. — Brieven van Konstantinopel melden, dat de ambassadeurs der groote mogendheden hunne bemiddeling aangeboden hebben, met betrekking tot het tusschen de Porte en Perzië ontstane geschil. Er wordt bijgevoegd, dat dit aanbod was verworpen, zoo men meende op den geheimen raad van den Russischen ambassadeur.

Utrecht, *11 Aug*. Gister hadden wij hier eene zoodanige warmte, als wij (zoo men ons verzekert) sedert 1733 niet gehad hebben, als staande de thermometer om half 12 ure op 28 gr. *Reaumur*, terwijl dezelve in dat jaar een halven graad lager heeft gestaan.

Assen, *13 Aug*. Z.M. heeft benoemd tot burgemeester en secretaris der gemeente Zuidwolde *J. L. Nijsingh*, in plaats van mr. *H. J. Carsten*, tot andere functien geroepen.

De Herv. gemeente te Sneek, haar kerkgebouw aan de Doopsgezinden, gedurende den tijd, dat het hunne verbouwd werd, ten gebruike hebbende afgestaan, heeft van dezen tot blijk van erkentenis ontvangen een *Zilveren Doopbekken*. Dit geschenk verdient opmerking. Zoo is men bij verscheidenheid van gevoelens eensgezind, verdraagzaam en liefderijk.

Bij dispositie van Z. Exc. den Minister van binn. zaken, van den 11 dezer n°. 163, 3e afd., is de adspirant-ingenieur *J. Strootman* geplaatst onder de bevelen van den hoofd-ingenieur van den waterstaat in de provincie Drenthe, ten einde aldaar werkzaam te zijn.

— De *Javasche Courant* van 5 Jan. j.l. deelt het volgende mede: Bezwaarlijk kan men zich een denkbeeld vormen van de zonderlinge en buitensporige plegtigheden, die er bij de uitvaart van een Birmanschen priester plaats hebben. Een Engelsch reiziger, die zich in Ava, de hoofdstad van het gelijknamige koningrijk, bevond, ten tijde, dat er eene dusdanige plegtigheid voorviel, hangt hiervan het volgende tafereel op:

Zoodra de Pounghi den laatsten adem had uitgeblazen, werd het ligchaam met de zeldzaamste reukwerken gebalsemd, en in dien staat in eene luchtdigt geslotene met honig gevulde kist ten toon gesteld. Na deze plegtigheid werd aanstonds een aantal boden naar de omgelegene provinciën afgezonden, om het overlijden van den heiligen man bekend te maken, en tevens ter kennis te brengen, dat zijn aardsch overschot de eerste voorbereiding had ondergaan. Bij deze gelegenheid maakte men tevens bekend, dat het wagenfeest, of de plegtigheid met den wagen, op een vooraf bepaalden dag plaats zou hebben. Deze buitensporige plegtigheid bestaat hierin: Men plaatst het lijk op een grooten en hoogen wagen, terwijl de bevolking van den omtrek zich in twee partijen verdeelt, waarvan de eene het gevaarte tracht voort te trekken, en de andere integendeel aan de andere zijde hetzelve met alle geweld eene tegenovergestelde rigting tracht te doen aannemen. Deze worsteling duurt somtijds een geruimen tijd. Deze partijën zou men met den naam van *water-* en *vuurlingen* kunnen aanduiden; want zoo de eerste de zege behaalt, dan heeft deze daardoor het regt verkregen, om den Pounghi met kar en al in de rivier te werpen, en wanneer de overwinning aan den kant van de andere partij verblijft, dan maakt deze zeer op zijn gemak een verrukkelijk vuurwerk van een en ander.

Eerst na verloop van drie maanden werd de Pounghi, nog altijd geconfijt en in de kist, op het midden van het veld gebragt, waarbij eene ontelbare menigte mannen, vrouwen en kinderen, uit alle oorden, en de meesten van zeer ver, waren bijeengekomen om de begrafenis te helpen vieren. De ochtend werd doorgebragt met ligchaamsspelen, waarbij de jeugd van Ava het mogelijke deed, om de nagedachtenis van den overledene te vereeren met geweldige vuistslagen en stompen. Eenigen oefenden zich in het uitdeelen van stokslagen, en anderen hielden zich onledig met loopen, dansen, springen of zich de longen tot bersten te schreeuwen. De vrouwen waren niet tevreden met getuigen van die oefeningen te zijn en dezelve toe te juichen, maar namen bij kleine troepen deel aan de dansvermaken, waarbij zij even vrolijk rondsprongen en elkander door schreeuwen en handgeklap zochten aantemoedigen. Het toilet van deze dames was zeer in het oog loopend, het was er meer op ingerigt, om eenige deelen te doen opmerken, dan om dezelve te verbergen. De geheele kleeding kwam veel overeen met die der Lacedemonische jeugd, bij het dingen naar den prijs in het rennen of loopen en worstelen.

Zoo ver het gezigt over het uitgebreide veld reiken kon, zag men niets dan een verwarden hoop menschenhoofden, waarvan de bewegingen, nu eens traag en dan wederom snel door en over elkander, veel overeenkwamen met het opborrelen van eene kokende vloeistof. Deze uitspanningen of oefeningen, die in de opene lucht werden gehouden, namen reeds vroeg in den morgen een aanvang, en dienden, zoo het scheen, alleen om de eetlust op te wekken. De woeling hield dan ook langzamerhand op, daar de menigte zich nedervlijde en het ontbijt nam met denzelfden ernst, waarmede zij de proeven van kracht en behendigheid hadden afgelegd. Gedurende dien tijd nam men den gehonigden Pounghi uit de kist en plaatste denzelve overeind staande op den wagen, met het gelaat naar de vergadering gekeerd, zoo dat het scheen, alsof hij zijne goedkeuring schonk aan alles, wat rondom hem voorviel. Na het ontbijt namen de spelen andermaal een aanvang, waaraan wederom ieder, zonder onderscheid van ouderdom of geslacht, met denzelfden

ijver deel nam.

Nu werd het echter tijd om te zien, of deze spelen door het water, of door het vuur geëindigd zouden worden, waarop de twee partijen zich rangschikten, en aan de voor- en achterzijde der kar plaatsten, zoodanig, dat de twee reijen aan beide zijden, ieder voor zich eene geslotene kolonne geleken, waarvan men het einde niet kon afzien. Op een gegeven teeken begon de worstelstrijd. De wagen bleef eenige oogenblikken in rust, begon toen eene kleine beweging te maken, waarbij dezelve eerst een weinig naar de regterzijde werd getrokken, doch spoedig wederom in de vorige stelling geplaatst werd, nogmaals naar dienzelfden kant werd gehaald, eindelijk die trekking scheen te moeten volgen, maar eensklaps met snelheid voortrolde en de overwonnen partij met zich sleepte. Een vreugdegeschreeuw verkondigde met een vreesselijk geweld de zege van de vuurlingen, waarop deze partij onderling beraadslaagde over de beste wijze om den Pounghi te verbranden. Men vond geene meer vereerende wijze, dan het lijk in de lucht te doen vliegen. Ten dien einde vulde men den wagen met kruid en bedekte ook het geheele ligchaam daarmede, zoo dat er weinig of niets van te zien bleef. Toen alles in orde was, plaatsten de overwinnaars zich zeer voorzigtig op een eerbiedigen afstand, en schoten toen met vuurpijlen de kar in brand. De uitbarsting was allergeweldigst, en de stukken en spaanders van het voertuig vlogen wijd en zijd tot een aanmerkelijken afstand, waarbij de overblijfselen van den heiligen man, onder de vreugdegalmen en een algemeen handgeklap van de ontzaggelijke menigte, door de lucht vlogen. Nadat deze pligt aan den overledene bewezen was, ging de menigte langzamerhand uiteen, en weldra heerschte op de plaats, waar het zoo luidruchtige en zonderlinge tooneel gespeeld was, de diepste stilte.

Het is bekend, dat het lijk van den in den slag bij Trafalgar gesneuvelden Admiraal *Nelson* in een vat met rum werd geplaatst, dat men bij de komst in Engeland ledig vond. De matrozen van de *Victory* nml. hadden zoo dikwerf uit dit vat gesnoept, dat er geen droppel in overgebleven was. Het scheepsvolk zeide bij die gelegenheid: » dat men den admiraal opgestoken, of liever afgetapt had." Den Birmannen moet men echter de eer geven die hun toekomt; want zij hadden zich wel gewacht van den honig, waarin de Pounghi ingemaakt was, aan te raken. Oogenblikkelijk echter, nadat de plegtigheid was afgeloopen, verzamelde men den honig in fleschen, die naar Calcutta op de markt ten verkoop werden gezonden.

— In 1357 heerschte te Keulen eene pestziekte, waaraan velen stierven. Ook *Richmod*, de echtgenoot van ridder *Mengis*, werd ongesteld, en weldra naar het graf gedragen. De edele ridder had niet willen veroorlooven, dat men zijne gemalin den trouwring van den vinger deed, hoezeer deze kostbaar was. De doodgraver, die, even als vele anderen, met deze omstandigheid bekend was, sloop des nachts in het kerkgebouw en opende de kist; naauwelijks echter had hij de hand der edele vrouw aangeraakt, of zij stond op. De doodgraver liep weg zoo hard hij loopen kon, en liet de kerkdeur open. Met het licht, dat de dief had achtergelaten, vond de schijndoode den weg naar hare woning. Na lang aankloppen, opende men eindelijk de deur, en de in het leven teruggekeerde vrouw werd door haren verbaasden man met blijdschap ontvangen. *Richmod* leefde nog 7 ja[ar] na hare begrafenis, en werd nog moeder van 3 zonen. In de kerk der H.H. Apostelen te Keulen wordt een offerdoek bewaard, die zij na haren schijndood geweven, en aan die kerk geschonken heeft. In Keulen vindt men nog de *Richmodstraat*, die naar haar genoemd is.

*** Te Gronau beviel op den 10 dezer van een welgeschapenen zoon *H. K. D. Costers*, geliefde echtgenoote van VAN DER MEIJ.

Assen, 14 *Augustus* 1842.

*** Op zaturdag den 20 Augustus aanstaande, s'morgens tien uur, ten huize van *W. Scheunin*[g] te Beilen, zullen de marktgenooten van Beilen, Oostersche en Westersche Veld, ten overstaan van den Notaris Mr. *A. H. Witsenborg*, doen overgaan [tot] bij finale palmslag te verkoopen 26 perceelen VELD- en VEENGROND, van het zoogenaamde Noordveld en Noordveen, eenige perceelen BRINKGROND, waaronder eenige huisplaatsen aan de Beilervaart, de zoogenaamde Waaijer, een akker op den Esch enz.; alle welke perceelen reeds vroeger zijn ingezeld.

Assen, 11 *Augustus* 1842.

*** In de maand October aanstaande, den dag nader te bepalen, zullen in het markhuis aan de Buinermond, bij den Heer *Hendrik Oosting*, ten verzoeke van Jonkheer *Daniel Engelen*, kantonregter te Heerenveen, ten overstaan van den ondergeteekende Notaris, publiek worden verkocht, de dwarsplaatsen n°. 21, 22, 27, 28, 61, 62 en de helft van n°. 73, in het zoogenaamde Heeren Veen of Markiesaat Veen, gelegen in de marke van Exloo, gemeente Odoorn, kadastraal bekend in sectie D, n° 11, 12, 17[3], 174, 181, 182 en 193, op gewone veenconditiën.

Assen, 15 *Augustus* 1842. H. H. VAN LIER.

*** De Faculteit der Bespiegelende Wijsbegeerte en Letteren van de Universiteit te Groningen verwittigt door deze de belanghebbenden, dat het examen van diegenen, welke hetzelve, ingevolge art. 150 van het koninklijk besluit van den 2 Augustus 1815 n° 13, voor genoemde Faculteit moeten afleggen, alvorens bij den Rector-Magnificus der Universiteit te kunnen worden ingeschreven, op dingsdag den 6 September 1842, des voormiddags te 9 uren en vervolgens, zal worden afgenomen in de Senaatkamer der Hoogeschool; weshalve dezelve worden aangemaand, om op den bepaalden dag, des voormiddags te 9 uren precies, voor de Faculteit, ten gezegden einde, in de Senaatkamer opgemeld te verschijnen. G. J. MEIJER, *Deken*.

Meppel, 11 *Aug*. Rogge het ned. mud f6-95; Boekweit, het ned. mud f6-70, Boter anderh. ned. pond f1-15

Amsterdam, 13 *Aug*. Werk. sch. 2½ pct. 52$\frac{1}{2}$ a $\frac{1}{4}$; dito [3] pc. 101$\frac{7}{16}$, am.-synd. 4½ pc. 94⅝ a $\frac{1}{16}$; handelm. 143⅞ a 14[illegible]

Te Assen bij VAN GORCUM & COMP. Provinciale Drukkers.